

Jan Willem Roosenbrand: Jouw pijn, mijn pijn

20 maart 2011

Dia 1

Jouw pijn, mijn pijn.

We hoeven niet ver te zoeken naar voorbeelden van pijn..

Japan.

- De beelden.
- De drang om te helpen.
- Maar ook de neiging niet te willen kijken, het is te erg, ik wil er liever niet aan denken.

Dichterbij: kinderen van het Gomarusscollege die getuige zijn van ongeluk van kind van 2 jaar bij moeder op de fiets en onder een vrachtwagen terecht gekomen.

- Je bent toeschouwer, maar daarmee zelf slachtoffer, door de kracht van verbondenheid.

Afgelopen zaterdag was het drie jaar geleden dat een Heidi overleed.

- Er zijn mensen buiten de ouders en broer en zus, die het niet vergeten.

De kracht van verbondenheid in verdriet.

Dia 2

Gevoeliger onderwerp.

Advocaat Wim Anker neemt verdediging op zich van Robert M, in Amsterdamse zedenzaak.

Bedolven onder haatmail: hoe kun je zo'n man verdedigen?

- Ieder heeft recht op eerlijk proces.
- Ook de grootste misdadiger heeft hulp nodig, steun om niet gelyncht te worden door het publiek.
- Ieder mens is meer dan alleen zijn brute schuld.

Deze advocaat neemt de zware taak op zich om een evidente dader te juridisch te verdedigen.

Dia 3

Jouw pijn, mijn pijn.

De kracht van verbondenheid bij verdriet en schuld.

- Fysieke pijn, een arm, een kus, een pleister.
- Slachtoffers, die recht ontvangen.
- Verdriet, meeleven.
- Daders, die eerlijk berecht moeten worden.

Het volgende Bijbelgedeelte lezen tegen deze achtergrond, van collectieve pijn, en schuld, en verdriet.

Joden in Babel.

- discriminatie
- minderwaardigheidsgevoel
- schuldgevoel
- schuldbesef

Wat nu? Vastgelopen.

Er komt een profeet, die meer ziet, een gestalte die opdoemt in de verte, honderden jaren voor de geboorte van Christus.

- die naast hen staat, deelt in hun pijn en verdriet en zelfs schuld.
- die daardoor verschil maakt.

We lezen nu Jesaja 53.

....

Ik zoom in op dit stukje uit hoofdstuk 53.

Dia 4 en 5

Dia 6

Gaat dit over Jezus?

De contouren worden getekend.

't Blijft merkwaardig, deze lijdende messiasfiguur.

Zo werd hij niet verwacht. Eerder als krachtfiguur.

Ook als je Jezus hebt leren kennen blijft hij een merkwaardige gestalte.
Het is de omgekeerde wereld.

Iemand die naast ons staat.

Maar het wordt verdiept tot iemand die onze plek over komt nemen.

Het wordt een omruiling! De wonderlijke omruil!

Mijn pijn, zijn pijn.

Hoe werkt dit?

Langzaam doordringen in het mysterie dat mysterie blijft.

De leer verklaart niet alles.

Je verkijkt je er makkelijk op.

Dia 7

Hij werd veracht, door mensen gemeden,

hij was een man die het lijden kende

en met ziekte vertrouwd was,

een man die zijn gelaat voor ons verborg,

veracht, door ons verguisd en geminacht.

De reflex van ons zo is vaak.

- we willen het leuk houden, we wenden ons gezicht af.

- ik word niet graag herinnerd aan mijn eigen sterfelijkheid

- het leven is al zwaar genoeg

Dia 8

Een andere manier om hem van je lijf te houden is:

“Wij echter zagen hem als een verstoteling,

door God geslagen en vernederd.”

- hij zal het zelf wel verdiend hebben.
- eigen schuld
- misdadigers, die moet je hard aanpakken

Zo houden we het buiten ons zelf.

Maar dan ineens breekt het besef door:

Dit is niet buiten mij.

Dit is iemand die met mij verbonden is.

Dit ben ik zelf.

Dit is hij in mijn plaats.

Dia 9

Maar hij was het die onze ziekten droeg,
die ons lijden op zich nam.

Om onze zonden werd hij doorboord,
om onze wandaden gebroken.

Voor ons welzijn werd hij getuchtigd,
zijn striemen brachten ons genezing.

Wij dwaalden rond als schapen,
ieder zocht zijn eigen weg;
maar de wandaden van ons allen
liet de HEER op hem neerkomen.

Deze vreemde is geen vreemde.

Hij is met ons mensen verbonden.

In ons lijden, in de zwarte kanten van mijn bestaan, in mijn schuld, in mijn ziektes, in mijn
eenzaamheid.

“Jezus is voor mijn zonden gestorven”, dat is niet een transactie die buiten mij om gaat.

Hier gebeurt iets tussen deze ene en een mensheid met wie hij verbonden is. met wie Hij één
is.

En als ik me toevertrouw aan hem, als ik geloof in Hem, als ik kijk naar hem, dan ga ik de verbondenheid merken.

En zo dringt het mysterie van de plaatsbekleding, van de omruil tot me door.

Dia 10

Ik laat me meenemen naar hem, ik ga naar hem kijken met deze Johannes de Doper die hem met zijn lange vinger aanwijst: het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt.

Dia 11

Ja, kijk naar hem.

Kijk naar zijn uitgemergelde lichaam, het is niet leuk om te zien.

Maar zo is Hij.

Zo komt God dicht bij ons.

Ons zieke bestaan laat hem niet koud.

Hij deelt het met ons.

Hij trekt het zich aan.

Het geheim van het kruis is nooit helemaal te vatten in wat voor leer ook over verzoening door voldoening, de leer is nooit meer dan alleen een poging om er iets van te verwoorden.

Belangrijk blijft: kijken naar Christus.

En deel krijgen aan hem.

Zoals vanmorgen in gebroken brood en in de beker van het nieuwe verbond.

Ook elke keer weer die concentratie op dit feit: op het kruis is er (in het plan en beleid van God) iets onherhaalbaars gebeurd: ons hele verziekte bestaan werd op zijn schouders gelegd,

En weggedaan.

Want hij is hier door heen gegaan. Begraven maar weer opgestaan, een nieuw begin.

Dat is de belofte van God.

Je schuld is weg.

In Christus, die de dood achter zich heeft, mijn dood, mijn pijn, mijn schuld, mijn ziektes, mijn eenzaamheid, in Christus is dat achter de rug.

Hoe werkt het?

Concentratie steeds opnieuw op Hem, in zijn naast mij staan, met mij verbonden zijn.

Met alle beloften van dien.

Zo voel ik me gekend. Ik ben er niet alleen in. Hij is met me verbonden, tot in de diepste diepte.

Maar dan ook van mijn kant: ik wil niet meer langer wegstaren.

In deze gekruisigde zie ik hoe de zaken ervoor staan.

Ik wil het niet langer in mijn oppervlakkigheid alleen maar leuk houden, en de pijn van mezelf en die van anderen wegmoffelen.

Door die vinger die naar hem wijst, zie ik waar het om gaat.

Zo is de wereld.

Zo ben ik.

Zie de mens.

Hier hangen wij.

Dit is ons bestaan.

Hier hangt mijn schuld, mijn zonde, mijn ziekte.

Maar dan mag ik ook mijn pijn, mijn fouten, wat me dwars zit, aan hem geven.

Hij heeft ze op het hout getimmerd.

Ik verbind me daarmee als ik de pijn in mijn leven nu ook verbind met hem.

Hoe doe je dat?

Dia 12

Deze Braziliaanse kunstenaar die zelf gemarteld is geweest, heeft zijn eigen marteling en schreeuw en pijn hier afgebeeld in Christus. In zijn eigen pijn herinnert hij zich Christus, hoe

Christus dit doormaakte, en stand hield, en eronder door ging maar er ook doorheen getrokken is.

Dit is het onverdraaglijke gezicht van de stervende Christus die uitroept: mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten.

Snap je wat ik bedoel dat je je eigen pijn en verlatenheid bij Christus brengt?

Dat je dat op hem projecteert?

(Maar het is geen projectie, want die pijn die Hij leed, dat was mijn pijn.)

Maar hij was het die onze ziekten droeg,

die ons lijdten op zich nam.

Om onze zonden werd hij doorboord,

om onze wandaden gebroken.

Voor ons welzijn werd hij getuchtigd,

zijn striemen brachten ons genezing.

Dia 13

En om je dat goed toe te eigenen moet je tijd maken om je bewust te worden van je eigen pijn en je eigen teleurstellingen en die op het kruis hangen, want ze hangen al op het kruis.

Je ziet hier voor in de kerk een kruis staan.

Je hebt een briefje gekregen.

Dit kan misschien een hulpmiddel voor je zijn, om je te realiseren: jouw pijn is zijn pijn.

Jouw zonde is door hem gedragen.

Ik wil je uitnodigen om op je briefje te schrijven wat jou dwars zit, wat je pijn is, misschien voor je eigen idee iets heel kleins,

Je fouten, wat je dwars zit, je zelfverwijt, je angst.

Breng ze bij het kruis.

Ze worden niet voorgelezen of gelezen. Hij leest ze. Hij alleen.

Schrijf het op en breng het bij het kruis van Christus.

Want ze zijn al op het kruis.

Want hij zegt tegen je:

Jouw pijn is mijn pijn.